

Per Alvar Peris

Lletres Valencianes, tardor, 2008

Miquel Torres

«Histories de l'illa sense costes»

Premi de Narrativa Vila d'Almassora, 2007

Brosquil, col. *Lletra Llarga*, núm. 46, València, 2008

Amb la primera incursió en el món de la literatura, l'autor se'ns presenta com un valor emergent que domina com ningú l'art de la narració curta, especialment la de temàtica fantàstica i de terror, amb la qual aconsegueix resultats excel·lents.

Es diu que els contes brillants comporten una gran dificultat, ja que en poques línies l'escriptor ha de ser capaç d'ex-plicar una història i rematar-la amb un final sorprenent, inesperat. Si d'això es tracta, aquest volum està farcit de bons relats, sobretot els que destil·len l'aroma del gènere fantàstic o de ciència ficció. Ara bé, qui espere trobar-hi exclusiva-ment un llibre de gènere s'equivocarà de ben segur. L'autor demostra que coneix els codis i els aplica (també en el cas de la novel·la negra), però el seu major encert, al nostre parer, és com els dóna mitja volta i ens els presenta més frescos, revitalitzats.

Podem dir que la seua principal preocupació és com abordar l'inexplicable, allò desconegut, per al qual no hi ha respostes senzilles de manual. La seua formació en Ciències Físiques, indubtablement, hi té molt a veure. No debades, Torres es pregunta sovint per la composició de la matèria, de què estan fet els objectes i també nosaltres. Però, sobretot, indaga quins elements conformen la «realitat» en què ens movem. En nombrosos contes, de fet, hi ha un evident interès per reflexionar sobre la fina línia que separa la realitat de la ficció, on el món dels somnis esdevé recurrent i

s'erigeix com a protagonista. Sabem amb certesa quan estem desperts? Sabrem en un futur pròxim, amb un munt d'aparells tecnològics al nostre abast capaços de recrear móns virtuals? L'autor explora eixos terrenys amb una mirada curiosa i irònica alhora, el que confereix als textos un punt atractiu i divertit que es complementa amb reflexions de caire més transcendent que li permeten qüestionar el sentit de la nostra presència en el món.

En el joc que se'ns proposa no és necessari conèixer la identitat dels personatges ni els espais on es desenvolupa l'acció. Com si el fet extraordinari ens poguera passar a qualsevol de nosaltres i en les situacions més inversemblants, per quotidianes. Així, al mateix temps que els vampirs, deformes i superherois que habiten les seues narracions ens parlen de tu a tu amb tota normalitat, fent-nos partícips de les seues inquietuds, agafar el metro o fer la compra setmanal es converteixen en experiències enigmàtiques que ens fan pensar sobre les rutines, algunes tedioses i avorrides, que conformen la nostra vida diària.

L'únic que ens pot alliberar de la insatisfacció que ens tenalla sembla ser el desig, eixa irrefrenable pulsó que ens empeny a fer les coses més inimaginables. Naturalment, aquest desig adquireix major rellevància en l'àmbit de la parella (tan inexplicable o més que la resta), però no únicament. La passió es reivindica, doncs, com el motor que ha de moure les nostres relacions í, en certa manera, tota la nostra existència: bé siga parlant de futbol o amb els nostres encontres sexuals, tema a què Torres dedica un bon grapat de contes. També a la nit, eixe escenari boirós en què tot és possible. Com en les històries de Pere Calders, amb el qual se'l pot associar amb facilitat. Per saber si finalment segueix els seus passos, caldrà estar atent als pròxims lliuraments. Jo ja estic impacient.